

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/55/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915203268
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5915203268.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit, a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpeného spoločnosťou: PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová Dolina 25, 821 09 Bratislava, proti odporkyni: R. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. X. XX, XXX XX E., t. č. bytom Domov dôchodcov a sociálnych služieb pre dospelých, Riadok 2120/8, 034 01 Ružomberok, zastúpenej JUDr. Petrom Muriňom, CSc., advokátom, so sídlom K. X, XXX XX V., o zaplatenie sumy 29,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/137/2015-41 zo dňa 24. 11. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/137/2015-41 zo dňa 24. 11. 2015 mení tak, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

O trovách prvostupňového i odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni podľa príslušných ustanovení zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 52 a nasl., § 488, § 489, § 559, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 29,60 Eur do troch dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 14,80 Eur od 19.06.2012 do zaplatenia, 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 14,80 Eur od 19.07.2012 do zaplatenia. Zároveň rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Uviedla, že od 12.01.2012 neužíva rodinný dom, v ktorom mali byť využívané telekomunikačné služby, keďže bola umiestnená do zariadenia celodennej sociálnej starostlivosti. Navyše pokiaľ navrhovateľ požadoval zaplatenie zmluvnej pokuty, tento nárok sa mohol opierať len o písomné dojednanie; z napadnutého rozhodnutia nebolo tiež zrejmé, aké pravidelné poplatky boli navrhovateľovi priznané. Odvolateľka ďalej spochybnila obsah právneho vzťahu pôvodne existujúceho medzi ňou a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., keďže tento nevyplýval z predložených dôkazov a namietala použitie neúčinného zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Treba zdôrazniť, že navrhovanie dôkazov v občianskom súdnom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 120 ods. 4 O.s.p.). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Je predovšetkým na osobe tvrdiacej, že jej prislúcha nárok, tento riadne uplatniť a predložiť potrebné dôkazy o jeho existencii. Skutočnosť a dôkazy, ktoré účastník neuplatnil v konaní pred súdom prvého stupňa nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuluje ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p.).

Z uvedených úvah vyplýva, že je zodpovednosťou navrhovateľa, aby súdu predložil na preukázanie svojich tvrdení dôkazy, ktoré potvrdzujú všetky skutočnosti nevyhnutné pre vyhlásenie vyhovujúceho rozsudku. V posudzovanej veci navrhovateľ doručil okresnému súdu návrh na začatie konania obsahujúci tvrdenia, na základe ktorých žiadal priznať uplatnené právo. Zároveň pripojil listiny, ktoré mali byť dôkazmi preukazujúcimi prezentované skutkové tvrdenia. Právomocou súdu prvého stupňa bolo zhodnotiť predložené dôkazy v kontexte jednotlivých skutočností tvrdených v žalobe a na základe toho dospieť k záveru o dôvodnosti či nedôvodnosti žaloby.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyjadril názor, že medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa (spoločnosťou Slovak Telekom, a.s.) vznikol právny vzťah na základe Zmluvy o pripojení a podľa predložených faktúr bol zreteľne preukázaný uplatnený nárok. S takýmto posúdením sa však odvolací súd nestotožnil. Podstatou tvrdení navrhovateľa bola predovšetkým existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi založená ústnou zmluvou o pripojení (§ 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách) a neplnenie povinností z tejto zmluvy. Z obsahu spisu je zjavné, že okrem Dohody o zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb, faktúr, odstúpenia od zmluvy a oznámenia o postúpení pohľadávky neboli navrhovateľom v konaní predložené žiadne dôkazy potvrdzujúce jednotlivé práva a povinnosti založené danou zmluvou. Treba prisvedčiť argumentácii odvolateľky, že samotné faktúry v žiadnom prípade nemôžu preukazovať výšku pohľadávky, pokiaľ nemá súd k dispozícii dôkazy o základnom právnom vzťahu medzi účastníkmi. Zo žiadneho dôkazu ani tvrdenia nevyplývalo, že by odporkyňa prejavila vôľu byť viazaná danou zmluvou a že súhlasila s navrhovateľom tvrdenými právami a povinnosťami. Okresný súd svoje závery oprel o predloženú kópiu dohody o zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorá bola podľa jeho názoru opatrená podpisom splnomocneného zástupcu odporkyne (hoci takáto skutočnosť nie je z danej dohody zrejmá, nakoľko predmetná listina obsahuje nečitateľný podpis bez údajov o tom, či tento patrí odporkyňi alebo jej zástupcovi), a faktúry (teda účtovné doklady vystavené právnym predchodcom navrhovateľa), ktoré dôkazy odvolací súd nepovažoval za spôsobilé preukázať nárok uplatnený žalobou.

Všetky prezentované dôkazy boli spôsobilé len nepriamym spôsobom potvrdiť vzťah medzi účastníkmi. Bez preukázania uzavretia zmluvy medzi odporkyňou a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. (a to aj v prípade, že mala ústnu formu), vrátane vymedzenia práv a povinností účastníkov nemohol súd konštatovať existenciu nároku navrhovateľa. Navyiac, jednotlivé faktúry zneli aj na zaplatenie zmluvných pokút, hoci ich platné uzavretie v písomnej forme nebolo preukázané (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Na základe uvedených skutočností, pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení krajský súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu, tak že návrh navrhovateľa v celom rozsahu z a m i e t o l .

O trovách prvostupňového i odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v súlade s ust. § 224 ods. 4 O.s.p., keďže s poukazom na ust. § 151 ods. 1 a 3 O.s.p. si súd prvého stupňa rozhodnutie o trovách konania ponechal na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.